ANUL III. — Nr. 822. EDIȚIA A DOUA JOI, 9 MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Străinătate prin mandate poștale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Ș6se luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un număr în Streinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . . 3.— lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 8 Maĭ 1891

Bĕtrînĭ și Tinerĭ

Zilele din urmă am fost martorul uneĭ lupte, inofensivă și înverșunată în acelaș timp, între moralul decăzut al bĕtrînilor carĭ conduc astă-zĭ Țara și între viguroasa și mândra independență de caracter a tinerimeĭ universitare.

Victoria, neapĕrat, n'a putut să fie de cât a tinerimeĭ, care — cu inima și cugetul curat — își apĕra demnitatea în potriva atacurilor neputincioase ale unuĭ guvern de gârbovĭ, pus în serviciul cauzeĭ celeĭ maĭ nepopulare din Țară, cauza monarhieĭ, reprezintată la noĭ prin cel maĭ odios Strĕin.

Nu voiesc să mĕ ocup aicĭ de principiile carĭ aŭ dictat studenților bărbăteasca și repetata hotărîre de a nu participa la așa zisul jubileŭ.

Pe mine mĕ interesează în acest moment maĭ mult sentimentele, pornirile fireștĭ ale tinerimeĭ române, căcĭ ceea ce trebue să deosibească tocmaĭ pe tinerĭ de bĕtrînĭ, este entusiasmul, căldura cu care eĭ îmbrățișează o cauză în opoziție cu rĕceala de judecată, cu care privesc bĕtrînii aceiașĭ cauză. Și garanția unuĭ viitor maĭ bun nu ne o poate da de cât pornirea inimeĭ. O tinerime viguroasă este înzestrată cu sentimente viĭ și are mișcărĭ spontanee; pe când tinerimea rece și blazată este bĕtrînă la 20 de anĭ și țara care o posedă nu se poate aștepta la vr'un viitor mare.

Eĭ bine, purtarea studenților noștri universitarĭ față cu cele două acte nedemne ale guvernuluĭ și ale Regeluĭ mĭ-a umplut inima de bucurie. Ea mĭ-a dovedit că pot spera că poporul român, umilit și apăsat, poate să spere într'un viitor maĭ bun, căcĭ viitorii conducĕtorĭ politicĭ aĭ țĕreĭ sunt tinerĭ de inimă și generoșĭ.

Și cum ar fi putut studenții universitarĭ să se poarte alt-fel, când guvernul a fost necuviincios față cu dînșiĭ; iar Regele a fost chiar insolent, insultându'ĭ în ceca-ce aŭ maĭ scump: onoarea și demnitatea de om.

Intr'adevĕr, guvernul, organizatorul tristeĭ și ridicoleĭ mascarade de la 10 Maĭ, șĭ-a permis—fără a cere avisul studenților, ca și când ar dispune de dînșiĭ ca de soldații din cazarmă—să-ĭ înscrie în programul recepțiunilor la palat.

Aceasta a fost o necuviință din partea D-lor General Florescu și Pake și studenții, cu drept cuvînt revoltațĭ, s'aŭ întrunit Vinerĭ seara și aŭ decis aproape în unanimitatea celor prezențĭ, ca să nu ia parte la manifestațiile comunalo-polițieneștĭ de la 10 Maĭ.

Hotărîrea era demnă și cel maĭ elementar bun simț dicta Regeluĭ și guvernuluĭ, ca să se mulțumească cu atâta, să nu scormonească focul maĭ adînc și maĭ cu seamă să nu insulte pe studențĭ.

Eĭ bine, Majestatea Sa și guvernul M. Sale n'aŭ avut atâta minte, n'aŭ înțeles primul avertisment care, cu toate astea, era destul de clar. In loc să fi ignorat, saŭ să se fi făcut că ignoră chestiunea participăreĭ studenților la nunta Sa *de argint cu aurul* țăreĭ, Carol I s'a făcut de rîs.

El a voit—crezĕnd că și studenții mor dupe banĭ ca Dînsul—să-ĭ potolească, să-ĭ ademenească, să-ĭ cumpere, oferindu-le—cu o dărnicie ipocrită—o casă care nu maĭ e a luĭ și o mizerabilă sumă de banĭ, pentru carĭ n'a muncit.

Și în urma acesteĭ insulte nerușinate adresată la tot ce e maĭ cinstit și maĭ generos în țară, Generalul Florescu, maĭ cutează să cheme la dînsul pe delegații studenților și să-ĭ mustruluiască, să meargă la Palat la 10 Maĭ.

Bătrînul politician credea că are a face cu copiĭ, pe care 'ĭ adunase Duminică în Cișmigiŭ.

Studenții l-aŭ pus la locul sĕŭ și, în întrunirea de Lunĭ seara, aŭ dat lecțiunea definitivă luĭ Carol I, miniștrilor și preseĭ reptiliene, votând aproape toțĭ studenții universităței contra participăreĭ la jubileŭ și amânarea mulțumirilor ce vor adresa — dacă vor crede de cuviință — Regeluĭ pentru faimoasa sa danie.

Bătrâniĭ de la guvern să învețe minte de la tineriĭ din Universitate.

Să învețe de la studențĭ ce însemnează independență de caracter, statornicie în simțiminte și mândrie bărbătească.

Era o vreme când mĕ îndoiam de vitalitatea acesteĭ țărĭ judecând după slugărnicia și decadența morală a celor ce aŭ condus și conduc încă destinele eĭ; dar azĭ, speranțe nouĭ nasc în mintea mea, îndrăznesc să am aspirațiĭ marĭ și să cred în vorbele poetuluĭ:

> Viitor de aur țara noastră are
> Și prevĕd prin secolĭ a eĭ înălțare.

Alex. V. Beldimanŭ.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Inmormêntarea luĭ Ion C. Brătianu

(Corespondență specială a ziaruluĭ *Adevĕruluĭ*)

FLORICA, 8 Maĭ 1891.

Frumusețea naturală a vileĭ, dă un deosebit aspect. Copacĭ numeroșĭ înconjoară casele cu două rîndurĭ ale luĭ I. Brătianu. Apoĭ o liniște de mormênt ce se întinde peste toată Florica îțĭ arată un colț al natureĭ retras de vîrtejele și patimile clocotitoare ale orașelor.

La al 2-lea rînd în o odae din dreapta se află I. Brătianu pus pe un pat de florĭ și de frunze. Bĕtrênul e neschimbat, par'că doarme! Dr. Cantacuzino, ginerile sĕŭ, veghiază lângă dênsul.

*

De jur împrejurul odăiĭ se află atârnate coroane.

La cap, vine atârnat de perete o coroană mare de florĭ albe, *simplă* din partea Regeluĭ, fără de nicĭ o inscripție. Imediat o sumă de coroane împodobesc pereții lateralĭ între care cele maĭ însemnate sunt: Coroana familieĭ Dimitrie Giani cu inscripția: „luĭ I. C. B. creatorul Statuluĭ Român", Coroana Generaluluĭ Călinescu cu „luĭ I. C. B. amintire veșnică", Coroana D-neĭ și D-luĭ Ed. Vachman cu „Mareluĭ patriot", Coroana familieĭ G. C. Cantacuzino cu „iubire și devotament."

Apoĭ maĭ sunt în casă următoarele coroane: a familieĭ Vasescu, a familieĭ Becheanu, a luĭ Eug. Carada, a familieĭ Radu Mihaĭ proprietatea Mihăeștĭ, a luĭ Chr. Zerlendi, a luĭ C Zappa din Drăgășanĭ, a luĭ Mauriciŭ Blanck, a Colonieĭ bulgare din Bucureștĭ, a Com. Bucureștĭ, a luĭ Cor. Manolescu, Monteor, M. T. H. Mandrea, colonel Iarca, maior Teișanu, familia Racoviță, Robescu, Ștef. Babic.

Acestea înconjură catafalcul de verdeață al mortuluĭ.

In coridoare și în curte sunt o sumă nenumĕrată de coroane carĭ sosesc necontenit.

*

Lumea se îngrămădește din toate unghiurile țăreĭ să vadă pe ilustrul decedat. Fiĭ luĭ Brătianu, D-niĭ Ionel și Vintilă, triștĭ și cu lacrimile în ochĭ, conduc pe vizitatorĭ. Ast-fel Vila Florica s'a transformat zilele acestea în un adevĕrat pelerinaj. Delegațĭ de prin județe, amicĭ, particularĭ se îngrămădesc a vedea pentru ultima oară pe I. Brătianu.

Din oamenĭ maĭ marcanțĭ aŭ fost între alțiĭ: general Călinescu, general Vlădescu, Stătescu, Ferichide, Nacu, Stolojan, Fleva, Al. A. Beldiman, Dim. Ionescu, Slavicĭ, Sihleanu, C. și P. Stoicescu, D-nu și D-na Vulturescu, dr. Racoviceanu, Pandrav, Deroussi, etc. etc.

De asemenea o mulțime din comercianții capitaleĭ au vizitat Florica cum și delegațiunĭ numeroase din județe.

In permanență aŭ stat D-niĭ Dim. Brătianu, Gr. Brătianu, Dim. Sturza, dr. Cantacuzino, etc.

*

A fost cum se știe și Regele. Dar iată un incident nostim întîmplat la gara de Nord între Regele și generalul Em. Florescu.

Regele a pornit la Florica fără să înștiințeze pe vre-un ministru. Când aproape să plece trenul regal, D-nu general Florescu venea *a grande vitesse* și zise Regeluĭ *că nu e constituțional* a se duce singur pe neașteptate. Regele îĭ respunse:

— *Eŭ mĕ duc ca particular să'mĭ iaŭ ultimul adio de la cel maĭ bun prietin al meŭ.*

Aceste zise Regele și plecă.

Cred că nu trebue să maĭ spunem că D. General Florescu a rĕmas trăsnit...

*

Poliția și tot aparatul guvernamental pun piedicĭ ca afluența publiculuĭ să nu fie mare la Florica. Așa Clubul liberal a vrut să cumpere Lunĭ de 2000 de fr. bilete ca să dea persoanelor fără mijloace ce vor voi să participe la înmormîntare. Direcția căilor ferate întâĭ a acceptat, dar seara a trimis o scrisoare că ea nu poate da bilete în ast-fel de mod și că particulariĭ să'șĭ cumpere singurĭ bilete.

*

D-na Pia Brătianu se află bolnavă în pat. D-sa a refuzat suma de 40,000 dată de guvern pentru cheltuelile de înmormântare. D-a Brătianu a spus că morțiĭ șĭ'ĭ îngroapă singurĭ.

*

Telegrame sosesc din toate părțile țăreĭ. Erĭ s'a primit și o telegramă de la societatea studenților românĭ din Berlin.

*

Oficiul divin va fi făcut de însușĭ I. P. S. S. Mitropolitul Primat cu arhiereĭ și preoțiĭ din Capitală.

*

Onorurile militare vor fi ținute de trupele din Câmpu-lung și Piteștĭ. Vor lua parte la înmormîntare: Reg. 4 Dorob., comandat de colonelul Papadopol din Piteștĭ, precum și Regimentele de Călărașĭ și Artilerie tot din acest oraș. Din Câmpulung va lua parte Reg. 30. Dorobanțĭ.

*

Orașul Piteștĭ e întreg în doliŭ. Astăzĭ dimineață se vor strînge cetățeniĭ din oraș în grădina publică și de acolo în corpore vor pleca la Florica.

*

Se vor ținea multe discursurĭ.

D. Dim. Sturza în numele partiduluĭ liberal-național.

D. P. S. Aurelian în numele AcademieĬ al căreĭ membru onorific era Brătianu.

D. V. Lascar din partea Gorjuluĭ pe care-l reprezinta I. Brătianu în Senat.

D. Eug. Stătescu în numele amicilor intimĭ.

D. Th. Rosetti din partea BănceĬ Naționale.

D. T. Maiorescu din partea societățeĭ tinerimea-romînă din Buda-Pesta.

Asemenea și alte o sumă de discursurĭ cum bună-oară a profesoruluĭ *Chițescu* din Piteștĭ din partea delegaților din județe.

*

După terminarea discursurilor sicriul va fi dus pe brațe de rude și amicĭ și transportat în deal unde se va depune în cavoul zidit alăturĭ cu mormêntul în care se odihnește *Florica*, fiica luĭ Ion Brătianu

*

Serviciul de ordine la înmormântarea luĭ I. Brătianu, va fi încredințat la un numĕr mare de persoane, dintre care maĭ marcante sunt:

N. Fleva, D. P. Moruzi, V. Lascar, Jean Leca, Gr. Giani, S. Populeanu, Telemac, M. Manolescu, Caton Lecca, Spiru Dendrino, A. A. Beldiman, Gh. Boambă, C. Năcescu, Spiru Haretu, C. Stoicescu, Maior Fănuță, Delavrancea, N. Xenopol, I. Nenițescu, Ciocaneli, Gh. Bursan, M. Diamandi, A. Lahovary, Chintescu, Em. Culoglu, etc. etc.

Reporter.

EVENIMENTELE DIN SERBIA

BELGRAD, 7 Maiŭ.—Toate trupele lagăruluĭ din Baniscobrodo și un batalion al garnizoaneĭ din Niș, aŭ fost aduse la Belgrad de teamă ca nu cum-va locuitoriĭ de la țară să vie în oraș. In timpul desordinilor de ierĭ, toțĭ ofițeriĭ și toțĭ soldațiĭ unuĭ detașament de cavalerie aŭ fost rănițĭ ușor,—în mulțime sunt numeroșĭ rănițĭ maĭ mult saŭ maĭ puțin grav. Maĭ mulțĭ negustorĭ și cetățenĭ aŭ fost arestațĭ.

SEMLIN, 7 Maĭ.—Regina Natalia a sosit după orele 4 de dimineață; ea s'a odihnit maĭ întîĭ la gară apoĭ s'a dus la otelul „Europa." Ea va remâne, zice-se, câte-va zile la Semlin și apoĭ va pleca în Rusia.

VIENA, 7 Maĭ. — *Fremdenblatt* zice că cu tot succesul eĭ trecĕtor, Regina Natalia nu-șĭ va aduce aminte de ziua de erĭ de cât cu părere de rĕŭ. In lupta pe care o susține de maĭ mulțĭ anĭ, toate pretinsele sale victoriĭ aŭ fost urmate de amare decepțiunĭ. Popularitatea eĭ pare că se mărginește la Belgrad. Trebue să sperăm că chestiunea RegineĬ Natalia s'a hotărît acum, căcĭ nimenĭ în Serbia nu are interes să readucă în țară conflictul între Regina Natalia și fostul eĭ bărbat și să se expue la complicațiunĭ incalculabile ce ar putea să provoace acest conflict.

Soluțiunea dată chestiuneĭ va folosi liniștеĭ țăreĭ cu toate consecințele ce aŭ avut pentru câteva persoane funestele evenimente de erĭ.

Acelaș ziar anunță că Regina Natalia va părăsi mâine Semlinul spre a pleca la Turnu-Severin.

Fiind temere de demonstrațiunĭ; ucișiĭ de ierĭ aŭ fost înmormîntațĭ în secret.

D. de Thoemnel, ministrul Austro-Ungarieĭ în Serbia, a plecat la Belgrad, precum și D. Wuicĭ, ministru de finanțe sêrb, care a fost chemat acolo într'un mod telegrafic.

După ziare, Regina Natalia ar fi lăsat jos ferestrele trăsuriĭ în timpul când o conducea pentru întâia oară la gară și că ar fi strigat: „Ajutor!"

Locuințele Regenților și ale miniștrilor sunt păzite de trupe.

Se atribue D-luĭ Pasicĭ intențiunea că-șĭ va da demisia chiar mâine.

In timpul când conducea pe Regina la gară toată garnizona era pe picior. S'aŭ luat mĕsurĭ spre a para noĭ desordine.

VIENA, 7 Maĭ.—*Corespondența Politică* anunță că ministrul de interne al Serbieĭ a adresat prefecților, cu ordin de a da această comunicare populațieĭ, o circulară care zice că în urma refuzuluĭ RegineĬ Natalia de a părăsi Serbia de bună-voie până la majoratul Regeluĭ, guvernul, a căruĭ datorie este de a executa decisiunile Scupcineĭ, s'a vĕzut nevoit de a ordona executarea acestor rezoluțiunĭ.

BELGRAD, 7 Maĭ. — Ministrul de resbel, care a manifestat la 15 Maĭ dorința de a se retrage și care a fost rugat să păstreze funcțiunile sale, a declarat că nu poate lua mĕsurĭ în caz de disordine. In urma acesteĭ declarațiunĭ demisia sa a fost primită. Colonelul Praporcetovicĭ a fost numit ministru de resbel.

Populația este foarte iritată, pentru că guvernul asigurase pe o deputațiune de cetățenĭ că aŭ renunțat a întrebuința forța contra RegineĬ Natalia. Numaĭ în urma acesteĭ asigurărĭ, care nu s'a realizat, ordinea a putut fi restabilită erĭ.

HAMBURG, 7 Maĭ.—*Corespondentul Hamburgez* anunță că cercurile politice din Berlin nu atribue nicĭ o însemnătate exterioară evenimentelor din Belgrad, din cauză că guvernul sêrbesc este în cele maĭ bune termene cu Rusia și că, prin urmare, Regina Natalia nu are nicĭ un ajutor de așteptat de la acestă putere.

Viața Literară

XIV.

Ion Gherea

(Const. Dobrogeanu)

In prefața întâiuluĭ volum de *Studiĭ critice*, D. Ion Gherea prevestea pe cititorĭ că aparițiunea volumuluĭ al II-lea va depinde de primirea ce i-o va face publicul. Această prevêstire a avut un efect rar: In maĭ puțin de un an se epuizară două edițiĭ din primul volum, ca și cum publicul ar fi voit să manifeste prin aceasta dorința luĭ de a nu se întârzia aparițiunea celuĭ de-al doĭlea. Repeziciunea vînzăreĭ unuĭ numĕr însemnat de exemplare dintr'o carte de literatură românească nu este lipsită de înțeles. Faptul acesta dovedește o deșteptare maĭ largă în spiritul publiculuĭ nostru pentru operile de valoare distinsă și triumful unor marĭ ideĭ de domeniul criticeĭ literare moderne.

Aparițiunea *Studiilor critice* este începutul uneĭ nouĭ epocĭ literare al căruĭ caracter cred că se va desluși, încetul cu încetul, maĭ târziŭ.

Aproape fără întrerupere sfîrșesc în acest moment citirea volumuluĭ al II-lea; și ceea-ce caut să întrupez în aceste rîndurĭ nu este de cât vibrațiunea primeĭ impresiunĭ, aceia care poate păstrează cel maĭ clar sunet al sincerităței.

Volumul cuprinde nouă capitole, avênd aproape fie-care în parte cadrul dezvoltat al unuĭ studiŭ. Treĭ din aceste capitole sunt de domeniul polemiceĭ literare (*Asupra criticeĭ metafizice și celeĭ științifice; Personalitatea și morala în artă; Criticiĭ noștriĭ și „Năpasta"*).

Este de observat în cele maĭ multe din studiile D-luĭ Gherea o facultate rară de a polemiza. Criticul însă nu aparține de acea familie de polemiștĭ care înțeleg această formă de discuție intelectuală drept un câmp larg de certurĭ personale, deșerte și comune. In general, polemicile literare carĭ se fac la noĭ aŭ aspectul unor lupte înverșunate de vorbe, de sfîșierĭ personale, decăzute adese-orĭ la nivelul ordinar al polemicilor politice. Printr'o polemică criticul Gherea înțelege „o formă literară și științifică" avênd menirea de a limpezi și a rĕspândi în masele publiculuĭ diferite principiĭ și vederĭ literare și științifice.

O dată statornicit acest drum adevĕrat al polemiceĭ, criticul înaintează pe el cu curajul luptătoruluĭ sigur de armele luĭ. Și armele puternice ale D-luĭ Gherea, în polemicĭ, sunt înainte de toate: logica și o vastă cultură. Rĕmâĭ uimit de puterea de a adânci ideile și a le desluși în lumina lor adevĕrată, prin farmecul sugestiv al uneĭ judecățĭ bogate, clare și însuflețite de convingere. Literatura fiind și ea un produs al mediuluĭ social, criticul caută a explica orĭce producere literară prin ajutorul criticeĭ științifice, ce constă în aflarea și demonstrarea cauzelor psichice și sociale carĭ ĭ-aŭ dat naștere. Aceasta face să vedem în D. Gherea maĭ mult un critic social și psichologic, și foarte puțin estetic. D. Gherea, spre exemplu, ne va lămuri într'un mod admirabil un roman saŭ o piesă de teatru: ce ideĭ sociale și ce simțiminte o însuflețesc; ne va încredința apoĭ despre puterea eĭ morală, dar ne va vorbi puțin întru cât privește valoarea pur estetică.

In alte două capitole găsim două profile ilustre din literatura rusească (*Turghenew* și *Dostoeswsky*).

Intr'un cadru restrîns dar luminos criticul explică operile lor literare din punct

de vedere social şi psichologic. Peste aceste profile, D. Gherea a resfrînt o simpatie personală, ca o lumină caldă şi blîndă de soare.

Aceasta arată sensibilitatea criticului, sensibilitate fină şi adânc vibrătoare, dupe cum se remarcă adese-orî la criticî celebri ca Taine, Guyau, Lemaitre şi alţiî.

Dar acolo unde sensibilitatea criticuluî se manifestă în cea maî profundă vibraţiune a eî, este în admirabilul studiŭ asupra drameî „Năpastea." Acest studiŭ aminteşte unele din cele maî frumoase şi impresionabile analize psichologice ale luî Paul Bourget.

Spaţiul foarte restrâns al articoluluî meŭ nu'mî permite să fac citaţiunî din acest studiŭ, dar atrag atenţiunea cititorilor asupra paginilor 154 şi 155. In aceste pagine, scrise cu o rară măestrie, criticul analizează o frază caracteristică a luî Dragomir: *„Ce să facă?... stă şi el între puştî şi aşteaptă să se isprăvească maî de grab..."*

In acelaşî studiŭ întâlnesc iarăşî un pasaj scurt, în care criticul explică halucinaţia luî *Ion nebunul*, concretizată în imagina Maiceî Domnuluî, simbolul bunătăţeî şi al suferinţeî. De ce tocmaî figura aceste! *Mater Dolorosa* i se arată vecînic înaintea ochilor? Criticul ne-o spune: *„In toată viaţa plină de suferinţă a luî Ion, trebuia să'î lucească o imagină mângâietoare, imagina mâneî pline de bătăi a mameî sale alunecându-î pe cap."* Aceste cuvinte trădează o emoţiune adâncă pe care a simţit'o criticul; ele preţuesc cât o poemă din care s'ar egzala jalea uneî marî durerî omeneştî.

Sensibilitatea criticuluî se maî observă şi în studiul consacrat luî *Stefan Hudici*, schiţă dramatică a D-luî V. G. Mortzun. Schiţa aceasta este maî mult un pretext pentru ca criticul să analizeze starea actuală a femeiî în societatea burgheză.

Volumul maî conţine câte-va note despre clasicism şi romantism; şi un mare studiŭ asupra pesimismuluî în literatură şi viaţă. Această din urmă lucrare, complectată prin articolul: „decepţionismul în literatura contimporană," publicat în volumul I-iŭ, este, dupe mine, până acum cel maî admirabil studiŭ critic al D-luî Ion Gherea.

Iată în cea maî grăbită fugă a condeiuluî câte-va din impresiunile mele. Imî rĕmâne încă multe de zis, ceea-ce n'aşî putea-o face de cât în marginile largî ale uneî cercetărî dezvoltate. Cartea D-luî Gherea îţî deschide orizonturî vaste de cugetărî şi simţirî. Sunt însă unele vederî în aceste studiî critice ce'mî par greşite saŭ incomplect esplicate. Acest punct il voiŭ discuta altă dată, căcî este o plăcere sinceră a reveni asupra eminentuluî nostru critic.

Traian Demetrescu

Prostituţia clandestină a minorilor

Peisa

IV

D. judecător de instrucţie Grigorie Alexandrescu. căruia î-aŭ fost încredinţate afacerile Ţipra şi Cosma, a arestat zilele acestea încă o corupătoare de minorî, numita Peisa. Această evreică în tovărăşie cu Ţipra şi cu încă alte treî saŭ patru tovarăşe, a căror arestare credem că va fi în curênd, alergaŭ în toate părţile oraşuluî, prin toate mahălile şi cu felurite juvaerurî falşe, rochî, pălăriî şi haine atrăgeaŭ pe nenorocitele copile, le furaŭ din sînul familiilor lor şi apoî, această pradă o dată căzută în ghiară, o împărţeaŭ ca pe o adevĕrată marfă. Ele nu aveaŭ autorizaţiunea specială de la primărie pentru a ţinea case de prostituţie şi cu toate acestea locuiaŭ apartamente din mijlocul tîrguluî, în strade principale, pe lângă bisericî, şi una chiar îşî avea casa dedesubtul uneî *pensionat de demoiselles*. Poliţia nicî o dată nu le-a întrebat, ba încă ele aŭ căpătat protecţia multor cavalerî fashionabilî din înalta societate!

Peisa, o femee scurtă, cu o faţă lungă, cu o gură mare, cu ochiî micî, cu urechile ţcăpluge, nasul coroet, bĕtrână, slabă şi gârbovită reprezintă timpul perfect al celeî maî mizerabile corupătoare. E născută în Iaşî, are peste 50 de anî şi nu cunoaşte bine limba română. Ea a ţinut magazie de marfă şi mărunţişurî, apoî s'a făcut teleleiţă de slugî şi în urmă a apucat meseria de pezevenghe. Nenumĕrate fete maî micî de 18 anî aŭ căzut victimele eî până ce în urmă fata unuî săpător de piatră, neamţ, a fost furată de această bufniţă răpitoare, exploatată în modul cel maî crud şi apoî vîndută Ţipreî, iar în momentul când aceasta se pregătea să o expeduiască la Varna, fapta a fost descoperită şi fata Anuţa redată familieî sale. Sperăm că parchetul va urma tot atât de energic ca până acuma şi va urmări şi pe cele-l'alte pezevenghe din Iaşî, care de anî de zile aduc nenorocirea în familiile sĕrace.

* * *

In fie-care zi nouî dovezî stabilesc culpabilitatea luî Cosma. S'aŭ găsit victime de ale luî la Focşanî şi aŭ fost aduse la Iaşî. Amiciî luî Cosma şi o mulţime de martorî aŭ fost chemaţî la cabinetul de instrucţiune pentru a depune în privinţa trecutuluî şi a purtărilor luî.

* * *

Afacerea Ţiprei Herschman este aproape terminată. Bărbatul eî a cerut liberarea pe cauţiune şi aleargă în toate părţile pe la toţî protectoriî, doar va putea să o scape.

Vom reveni.

* * *

Pezevenghiul Gold din Bucureştî strada Izvorului Nr. 3 a fost dat judecăţeî de parchetul din Bucureştî. Maî multe fete din stabilimentul luî, şi carî aŭ fost vîndute de Ţipra, sunt aduse la Iaşî pentru instrucţiune. Ele spun că Gold e în relaţiunî foarte întreţinute cu Varna. Când a apărut primul nostru articol în chestiunea *prostituţiuneî* (15 Aprilie 1891) şi unde îl denunţam, el a cumpărat un pachet întreg al *Adevĕruluî* şi l'a expediat la Varna.

Credem că parchetul din Bucureştî va fi la înălţimea sa şi va urmări cu toată severitatea pe acest mizerabil.

De altmintrelea efectele campanieî întreprinse încep a se resimţi. Pe de o parte opinia publică din Iaşî este foarte agitată, pe de alta toate pezevenghile de acî aŭ închis stabilimentele lor de teamă de urmărire.

Felicităm pe D. prefect Paşcanu şi pe D. judecător de instrucţie Alexandrescu.

P.

Accidente

NEW-YORK, 7 Maî. — O explozie de dinamită s'a întâmplat în trenul între York şi Tavytown; sunt 10 morţî (2 americanî şi 8 italienî) şi maî mulţî rănitî.

ROMA, 7 Maî. — O ciocnire s'a întâmplat ierî între un tren militar şi un tren de mărfurî la gara St. Paul, lângă Roma. 36 de soldaţî aŭ fost rănitî uşor.

Turburările din Corfu

ATENA, 7 Maî. — *Oficial.* — Marele Rabin din Corfu a mulţumit guvernuluî pentru mĕsurile de precauţiune luate. Magazinele cartieruluî ovreesc s'aŭ deschis de ierî. Un individ care atacase pe un ovreiŭ a fost arestat un agent de poliţie a fost destituit pentru că a dat probă de neglegenţă cu prilejul unuî asasinat; 27 făcĕtorî de desordine aŭ fost arestaţî. O anchetă riguroasă se urmăreşte la Corfu şi la Zante. Nu maî încape îndoială de restabilirea complectă a ordineî.

INFORMAŢIUNI

Aseară s'aŭ întrunit membriî societăţeî universitare *Unirea*, în numĕr de **42**, pentru a lua o deciziune faţă cu ordinul generaluluî Florescu, de a defila la 10 Maî înaintea luî Carol corupătoruî.

Asista un mare numĕr de studenţî, carî nu fac parte din societatea *Unirea* pentru a protesta în contra dreptuluî ce 'şî ia această mică societate de a vorbi pentru toată tinerimea universitară.

Majoritatea celor 42 fiind funcţionarî, oamenî dependenţî de Florescu şi Catargiu, aŭ declarat şedinţa secretă şi aŭ votat **26** contra **16** trimiterea uneî delegaţiî la jubileul luî Pake.

Nu putem să fim supăraţî pe ceî 26 de *jubilişti*, căcî existenţa le era ameninţată şi nu puteaŭ să nu se supue ordinuluî generaluluî Florescu.

Suntem informaţî însă, că ceî-l'alţî membri aî *Unireî* vor demisiona din societate şi vor protesta prin publicitate contra actuluî de platitudine al colegilor lor.

Trebuia un decor studenţesc luî Carol-Florescu-Pake şi l'aŭ găsit. Din peste **500** de studenţî, **26** sunt aî stăpânireî!......

—⁂—

Regele şi-a pierdut sărita, nu alt-ceva.

El nu se poate obicînui cu gândul că jubileul Luî va fi serbat numaî de Pake şi Catargiu; El voeşte numaî de cât să cumpere tinerimea universitară.

Erî a trimis pe Ghedem să depue la casa de depunerî ceî 200 miî leî pentru fondaţiunea universitară, ca să nu creadă studenţiî că va face cu dania de acum ceea ce a făcut cu 12,000 galbenî la 1866.

Dar studenţiî nu se vînd, Jupâne Negustor. Giaba Te puî la cheltuială.

—⁂—

Consiliul comunal al Capitaleî este convocat astă seară spre a se ocupa cu nouî pregătirî pentru jubileul Primaruluî şi al Regeluî, în loc să caute a uşura existenţa populaţieî sărace care plăteşte azî înzecit de scump cele maî neînsemnate obiecte de alimentare.

Pâinea, carnea, peştele, zarzavatul, toate se vînd cu preţurî exorbitante şi de cea maî proastă calitate.

Mulţumirile ce M. S. Regele 'ţî va adresa, D-le Primar, vor fi acoperite cu vîrf şi îndesat de blestemele nevoiaşilor; nu Regele te-a pus în capul comuneî, ci poporul, de el dar trebue să îngrijeştî.

—⁂—

Astăzî la orele 10 a. m., întrunindu-se inginerii, aŭ hotărît să depună din partea corpuluî inginerilor din ţară o coroană pe mormîntul luî I. C. Brătianu. In acest scop aŭ numit următoriî delegaţî:

Petre Ene, C. Mironescu, I. Radu, Tasian Dimitrescu, Monkton, B. Tonvoviceanu, N. Saegiu, E. Bujoiŭ, P. Iliescu, P. Peretz, C. Lehliu, C. Popescu şi C. Mănescu.

—⁂—

D. preşedinte al mareî loje masonice naţionale române, ne face cunoscut că este inexact sgomotul rĕspândit că masoneria română va fi reprezintată prin o delegaţie la serbările jubileuluî. Franc-masoneria română nu poate lua parte la aceste serbărî şi dacă totuşî în ziua de 10 Maî va figura vre-o delegaţiune masonică, aceia nu poate fi de cât vre-una strĕină care n'are nicî un amestic cu cea română.

—⁂—

In *Monitorul* de azî a apărut regulamentul general de poliţie sanitară veterinară.

—⁂—

La casa pensiunilor, cu ocazia noueî organizaţiî, s'aŭ pierdut maî multe acte ale unor femeî sărace. Aceste femeî aveaŭ singurile lor ajutoare din fondul milelor, iar acum umblă în dreapta şi în stânga neştiind ce să facă. Pe luna Aprilie ele nu aŭ primit nimic.

—⁂—

Clubul liberal a împărţit studenţilor Universitarî şi din licee, treî sute de bilete de drum de fier pentru Florica, dus şi întors.

—⁂—

D. Montesi, acuzat de deturnărî comise la fortificaţiî şi care dispăruse, a venit în Bucureştî şi s'a prezentat parchetuluî.

—⁂—

D. Marin Mihăilescu, abonatul nostru din Comuna Lioteştî, Gara Balş, judeţul Romanaţî, ne face cunoscut că de la 28 Aprilie şi până azî n'a primit foaia noastră. Administraţia *Adevĕruluî* a expediat regulat ziarul, vina e a poşteî. Ne mulţumim a semnala şi acest caz Direcţieî generale, până acum cam multe la numĕr.

—⁂—

In ziua de 10 Maî, circulaţia tramvaiurilor fiind întreruptă pe unele locurî din cauza trupelor, direcţia a hotărît circularea tramvaiurilor în modul următor:

Pe linia mare Şosea-calea Moşilor, tramvaiurile vor merge din Direcţie până la Teatrul Naţional; din strada Colţeî până la hotelul de Atena şi din bulevardul Ferdinand până la *Moşi*.

Pe linie mică tramvaiurile vor pleca din Direcţiune la strada Colţeî şi din piaţa Sf. George la bariera Călăraşilor.

Administraţia „Adevĕrulul" roagă pe toţî abonaţiî sĕî din judeţe, cărora li s'a făcut cunoscut expirarea abonamentelor D-lor, să binevoiască a se grăbi cu preinoirea lui, trimiţêndu-ne costul prin mandate postale, care se primesc la toate oficiile postale precum şi la toate gările.

Aceî din Capitală sunt rugaţî a'l achita în mâinile încasatorului nostru contra liberăreî chitanţeî tăiată din matcă.

Pentru ministerul Domeniilor

III

In numĕrul de la 5 curent am tratat despre consiliul technic al pădurilor în ceea-ce priveşte modul cum este compus actualmente, şi am probat îndestul că nu numaî s'a deviat cu totul de la cele maî elementare principiî în ceea-ce priveşte seriozitatea lucrărilor, dar s'a nesocotit şi se va nesocoti în totdauna scopul legiuituruluî de la anul 1881, — dacă se va maî continua cu această stare de lucrurî, — căcî, cu un asemenea consiliŭ al căruî membri sunt în acelaşî timp şi inspectorî, adică agenţî silvicî *esecutorî* nu se va putea face nicî odată ceva serios, precum nu s'a făcut nicî până acum şi orî-cât s'ar încerca cine-va a zice contrariul nu va putea salva de cât poate numaî aparenţele, de oare-ce un consiliŭ technic ca cel de astăzî nu va putea nicî o dată să fie un consilier sincer şi conştiincios al ministruluî, precum a prevĕzut art. 30 din codul silvic dacă nu se vor lua imediat mĕsurî de îndreptare în sensul că acest consiliŭ să fie ridicat la nivelul ce se cere uneî asemenea instituţiunî.

Acum, după ce am descris acest consiliŭ în ceea-ce priveşte modul cum este *alcătuit* şi cum efectuează lucrările cerute; să vedem dacă cel puţin membri ce'l compun îndeplinesc condiţiunile pretinse *în mod categoric* de art. 30 codul silvic, adică de a poseda *ştiinţa culturel pădurilor şi a agriculturel.*

In numĕrul precedent am arătat că membriî ce compun acest consiliŭ sunt D-niî C. Alex. Orăscu, Th. Galeriu, Ioan P. Kihaia şi *Iulius Dobiaş*. Intru cât priveşte pe eeî dintâiŭ treî membri, — făcênd abstracţiune că sunt în acelaşî timp şi inspectorî silvicî şi despre carî ne vom ocupa detaliat într'un articol viitor, — întrunesc ca *titlurî* academice condiţiunile pretinse de lege, căcî aŭ fie-care absolvite şcoale speciale pentru ştiinţele ce li se cer. Pentru D. Dobiaş însă, lucrurile se schimbă atât de mult în cât nimenî nu 'şî-ar putea închipui că se poate petrece în secolul XIX, în anul mântuireî 1891. Dacă însă faptul s'a făcut, vina nu este a mea, ci a aceluî care a călcat totul în picioare pentru a ridica un favorit acolo unde nicî o dată nu cugetase cel puţin; a preseî care nu s'a ocupat maî nicî o dată în mod maî scrupulos de instituţiunile ţăreî şi în fine a reprezentanţilor naţiuneî, care nu a controlat şi nicî controlează de cât prea a rare orî, numirile ce se fac în deosebite serviciî.

Fiind-că pentru mulţî a fost un ce necunoscut această cestiune pentru astă-zî, şi de oare-ce ziarul *Adevĕrul* are extrema buna-voinţă de a ne pune coloanele sale la dispoziţiune spre a da la lumină tot adevĕrul în tot interesul Statuluî şi al corpuluî silvic atât de mult oropsit până acum, vom ridica vălul şi vom arăta cine este D. *Iulius Dobiaş* şi cum a ajuns a fi *inspector silvic şi membru în consiliul technic al pădurilor.*

D. Dobiaş, de origină polonez, a venit în Iaşî prin anul 1859 şi fiind-că pe acele timpurî orî-care strein avea în mână o păpuşe de sfoară cu 10 nodurî, — însemnând stânjenî, — 'şî-a dat nume de *inginer* făcênd pe ici, pe colea micî lucrărî ca ajutor la alţî maî vechî în ale mĕsurătoriî, şi ast-fel încetul cu încetul a ajuns în mod practic să mĕsoare cu lanţul şi *masa* (planşeta), fără să pot afirma dacă făcea ceva esact, de oare-ce un proverb romănesc zice: *Că chiorul între orbî este împĕrat*, şi ast-fel a mers până pe la anul 1864. In acel timp, Statul devenind proprietarul tuturor averilor mănăstireştî, după secularizare, a fost nevoit să înfiinţeze un corp silvic, când pentru moment, neavênd încă tinerî pregătiţî cu studiî speciale în ale pădurilor în numĕr suficient, a maî numit şi din aşa zişiî inginerî după acele timpurî, între care şi pe D. Dobiaş, funcţionând ast-fel ca *sil-*

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(127)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XXVIII

Fatalitate

Giovana se zmulse din braţele tatăluî sĕŭ şi trase cu urechia:

In vestibul s'auzi un glas de femee.

Glasul zicea:

— Este aci. Vreaŭ să 'l vĕd.

Uşa se deschise.

Blanşa de Charnay intră.

Era în costum de voiaj.

Se opri o secundă în prag, încremenită când vĕzu pe necunoscuţiî aceştia.

Lşî pironi ochiî pe fete.

Iî veni o idee. Păşi spre Dambert.

— Le-aî regăsit! zise ea cu o pasiune care izbucnea în obrazul eî dulce. Spune!

El nu rĕspundea.

Ochiî Giovaneî şi aî conteseî se pironeră uniî pe alţiî.

Până să n'apuce Dambert să poată să oprească pe Roselli, fata se duse la contesa şi 'î zise:

— Dumneata eştî domnişoara de Charnay?

— Eram într'o vreme, da.

— Azî cum te numeştî?

— Pentru ce mĕ întrebî?

— Ce'ţî pasă? Rĕspunde'mî!

Dambert se repezise între ele:

— Tăcere! zise el cu glas rugător.

Roselli dete din cap întristată:

— Doamna de Vaunoise, nu'î aşa? Mi s'a povestit istoria d-tale.

— Copila mea!

— Nu sînt copila d-tale! Sînteţî înşelaţî amândoi! Pe mine mĕ chiamă Giovana Solari, zisă Roselli, şi sînt o nenorocită pe care nicî o femee cinstită nu ar voi s'o recunoască.

Aidem, Lorenzo!

Şi luî Dambert:

— Domnule, dă ordin să mĕ ducă în Paris. Am trebuinţă să fiŭ singură! zise fata.

El se sili s'o ţie; ea îl rĕspinse. El nicî nu maî avea puterea să cugete.

Dambert ieşi dupe dînsa rugându'se:

— Giovano!

— Lasă-mĕ!

— Copila mea!

— Fie'ţî milă de mine!..... Nu poţî pricepe ce sufer!

— Muma ta o să te adore!

— Tot ce am suferit în trecut nu 'î nimic pe lângă ce sufer azî!...

— Unde te ducî?

— Mĕ întorc acasă....

Şi vĕzênd scăparărea ochilor luî Dambert:

— Fiî liniştit, îî zise ea încet, cu o amărăciune ciudată; nimenî nu are să maî intre în casa mea d'acum încolo. Mâine,... maî târziŭ.... vom vedea.... In noaptea asta, te rog în genunchî, lasă-mĕ să plec.... să mĕ depărtez....

— Dar mâine!....

— Da, te voiŭ vedea.... o să viî.... o să'ţî explic....

— Imî jurî, cel puţin?....

— Ce?

— Că n'aî să facî nimic.... că n'aî să ieî nicî o hotărîre...

— Nu te teme de nimic!... Am avut atâtea decepţiunî, atâtea mîhnirî... Sufletu'mî este argăsit înpotriva durerî.... Adio!

Giovana tîra pe Dambert dupe dînsa din vestibul pe peron.

Contesa, mirată de declaraţia asta, neştiind cuî s'o atribue, căzuse pe un fotel, căutând să priceapă enigma, izbită de exaltaţia Italieneî, crezênd într'o eroare şi gîndindu'se la acelaş lucru.

Nu 'şî venì în simţirî decât când auzi trăsura care se departa.

Scena asta ţinuse numaî un minut.

Când se întoarse Dambert în salon, era negru la faţă.

Blanşa se duse drept la el.

— George, zise ea, aicî se petrece ceva neexplicabil pentru mine, însă simţ o nenorocire în aer. Cine 'î fata aceea?

— Fata d-tale!

— Dar atuncî?....

— Aşteaptă.... o să 'ţî spun.

— Vreaŭ să 'mî spuî numaî de cât!

— Vezî că explicaţia e crudă...

— O rană maî mult nu mĕ va omorî!

— Crede-mĕ pe mine... linişteşte-te.

Iî zise şi el vorba pe care i-o zisese Giovana:

— Mâine!

— Nu, nu mâine.... ci numaî decât! Orî ce lucru maî bucuros decât nesiguranţa!

El tăcu.

Contesa îl sili să ridice capul şi, cu ochiî în ochiî luî:

— Ascultă-mĕ, îî zise, mi se pare că pricep tot.... N'a spus ea că o chiamă Roselli?

— Da.

— Când eram la Jonchère citeam ziarele.... Contele face pe lume să vorbească mult de dînsul.... Intr'o zi, e puţină vreme de atuncî, am vĕzut numele ĕsta... numele uneî dănţuitoare italiane.... Gazeta o lăuda că e frumoasă.... Adevĕrat că e foarte frumoasă, e încântătoare.... Gazeta maî vorbea şi de amanţiî eî..... Subt iniţiale transparente... am vĕzut că era vorba de d-nu de Vaunoise... Nu 'ţî cu putinţă să se înşele cineva... Va să zică..... este sigur.... Giovana..... fata mea.... era amanta aceluî om.....

Dambert se silea să 'şî abată ochiî din ochiî eî marî negri care 'l pătrundeaŭ în suflet.

Nu putea.

Ingînă numaî câteva vorbe:

— Te rog.... fie 'ţî milă chiar de tine!.. Turburarea luî era cea maî limpede mărturisire.

— Ah! zise Blanşa căzênd pe un scaun, cu coatele rezimate pe o masă, cu capul între mâinî, poţî să tacî saŭ să spuî orî ce veî voi. Ştiŭ prea multe. Biata mea copilă părăsită a ajunsă prada craidonilor fără frîŭ pentru care orî şi ce este materie de plăcere, carne de robî bună pentru capriciile lor de coruptorî! Şi se găsesc judecătorî carî să osîndească pe fetele mume pe carî le ţine mizeria în ghiarele eî şi care 'şî ucid copiî maî bine decât să 'î expue ispitelor rĕuluî şi ruşinilor care 'î aşteaptă! Aş voi ca Dumnezeŭ să 'mî fi dat curajul acesta... Cum trebue să ne blesteme ea!

— Nu!

— Sĕrmana Giovana! A plecat cu desnădejdea şi cu ura în inimă.

— Nu!

— Pierdută pentru noî!

— Nu, îţî spun! Avem s'o scăpăm chiar de dînsa! Mâine!...

— O maî fi vreme încă?

S'apropie de George Dambert şi puindu'î mâna pe umĕr:

— Dar cealaltă? zise ea.

(Va urma)

vicultor până pe la 1869 când a fost depărtat dacă nu pentru fapte incorecte, cel puţin pentru incapacitate.

La 1870, dupe multe stăruinţe şi rugăciunĭ a fost din noŭ numit, însă de astă-dată pus sub un control maĭ de aproape până la 1876, când venind partidul liberal la putere şi avêndu-se în vedere trecutul D-sale, lipsa complectă de studiĭ speciale şi avêntul ce voia a se da serviciuluĭ silvic, 'l a pus în disponibilitate, fără ca D-nu să aibă curajul a maĭ cere postul *până la 1888*, stând ast-fel în obscuritate 12 anĭ. Dupe acest timp, căzênd guvernul liberal a succedat cel junimist, când D-sa, prin cunostinţele ce le are în Moldova ca bun vênător şi maĭ ales al curţilor boereştĭ, a parvenit a fi numit *de odată* Inspector Silvic cl. III-a, de şi la 1876 nu avusese de cât gradul de sub-inspector cl. III, adică cu treĭ grade maĭ jos. Această numire stranie a consternat cu desĕvêrşire corpul silvic, dar nimenĭ nu a avut curajul a protesta faţă cu D-l Carp atuncĭ ministru, care a comis această nedreptate pentru corpul silvic şi mare favoare pentru D-l Dobiaş.

Vĕzêndu-se ast-fel mare inspector, a crezut că totul s'a terminat, însă nu ştia că consiliul tehnic are puterea dupe lege ca la prima lucrare să'ĭ dea un vot de blam de incapacitate. Convingêndu-se despre aceasta, precum şi de alte *avantaje* ce le ar putea avea dacă ar fi şi membru în consiliŭ, a pus din noŭ în mişcare maşina de intrigĭ şi protecţiĭ şi pe dată s'a şi făcut decretul de numire în acest consiliŭ, în locul D-luĭ Pizone demisionat pentru a'ĭ face loc. Ajuns şi la această demnitate a intrat *între aĭ sĕĭ* şi *cu aĭ sĕĭ* şi nu se maĭ teme de nicĭ un control saŭ oposiţiune, de oare-ce avizele celor-l'alţĭ colegĭ le sub-scrie cu multă bună-voinţă, fără chiar de a şti despre ce este cestiunea saŭ să fi fost faţă la ver o discuţiune saŭ studiŭ şi nu a rare orĭ s'a vĕzut dupe 4—5 zile de la data avizuluĭ, că vine D-sa şi zice maĭ jos: *Mĕ unesc şi eŭ cu avizul colegilor meĭ pentru pădurĭ*—propriul D-sale stil.

Ast-fel dar D-l Julius Dobiaş, nu are nicĭ o cunoştinţă de silvicultură saŭ agricultură precum cere legea şi cu toate acestea D-sa ocupă importantul post de inspector silvic şi membru în consiliul tehnic, fără să ştie maĭ mult în această meserie de cât un bun şi vechĭ pădurar, minus însă limba românească. Să se maĭ noteze că agenţiĭ silvicĭ inferiorĭ în grad D-luĭ Dobiaş sunt toţĭ cu studiĭ înalte de agricultură şi silvicultură de la şcoalele din ţară şi din străinătate.

Pe lângă cele descrise maĭ sus, din care se constată până la evidenţă că D-l Dobiaş ocupă aceste posturĭ fără cel maĭ mic drept şi din contra prin călcarea legeĭ, apoĭ D-sa trece în faţa tutulor silvicultorilor ca un funcţionar foarte incorect, ceea ce a făcut ca D-l inspector silvic Radianu să înainteze ministeruluĭ la 1889 două rapoarte foarte nefavorabile pentru conduita D-sale în serviciŭ, şi cu toate acestea D-l Dobiaş, ca orĭ ce om şi funcţionar corect, luând cunoştinţă de dênsele, în loc să ceară a se face anchetă ca *să se descopere calomnia ce i se aducea!!* a stăruit şi s'a pus la dosar, şi maĭ târziŭ a muta pe D-l Radianu din corpul silvic în serviciul Domenial, ca ast-fel să nu maĭ poată avea ocaziune de a maĭ vedea şi descoperi ceva. Maĭ mult încă, un agent silvic D-l P. Sterian, vĕzênd abuzurile ce le comite D-l Dobiaş acum ca inspector, a denunţat faptele ministeruluĭ, care însă nevoind a face anchetă spre a nu fi lovit D-l Dobiaş favoritul, a căutat a împăca lucrurile; D-l Sterian însă, vĕzêndu-se condamnat de a servi încă într'un corp, în care D-l Dobiaş este inspector, maĭ ales când singur vĕzuse abuzul ce comisese la pădurea Bogdăneştĭ-Râşca din judeţul Suceava, a demisionat pe ziua de 1 Februarie a. c., motivêndu'şĭ acesta tot pe faptele incorecte a le D-luĭ Dobiaş, dar de care D-sa nu se deranjează, fiind-că ştie că mulţĭ din stăpâniĭ sĕĭ sunt astă-zĭ la putere.

(Va urma.) M.

CATULLE MENDÈS

POVESTE

Foarte bĕtrîn şi foarte bun cu ochiĭ luĭ micĭ carĭ clipesc şi cu gura luĭ bună care begheşte puţin, preotul, căruia 'ĭ tremura mâinile când binecuvinta, zise feteĭ care venise să se spovedească şi care era fata cea maĭ naivă din partea loculuĭ.

— De lucrurile din lumea aceasta să nu aĭ nicĭ grije, fata mea! Tinĕră cum eştĭ, să te fereştĭ să asculţĭ vorbele stricate pe carĭ ar putea flăcăiĭ să ţi le spue şi să 'ţĭ puĭ toate speranţele în Dumnezeŭ fiindcă el dă paradisul!

— O! tată!

— Hai?

— O! tată!

— Cum zicĭ?

— Să nu maĭ zicĭ, tată, că Dumnezeŭ dă paradisul.

— Şi pentru ce să nu zic?

— Fiindcă aşa lucru nu se poate! Vezĭ bine că eŭ sunt o prostuţă fiindcă abia am împlinit cincĭsprezece anĭ; însă nu trebue să mĕ prosteştĭ într'atâta.

— Vaĭ de mine! zise bunul popă indignat, te îndoeştĭ de a tot puternicia dumnezeiască? Cutezĭ să gândeştĭ că nu este ea care, după dreptate, înparte bărbaţilor şi femeilor recompensele cereştĭ?

— Ce fel, tată, bărbaţilor ca şi femeilor?

— Negreşit!

— Nu, zĕŭ, nu 'ĭ aşa! zise fata pufnind de rîs, şi rîzênd era roşie ca macii dintre grîŭ.

Duhovnicul se uita mirat la dînsa, clipind din ochĭ; el vĕzu bine că pieptul feteĭ avea toată maturitatea uneĭ femeĭ, pe când în ochĭ avea încă toata nevinovăţia uneĭ fetiţe şi pe când rîdea ea şi maĭ tare şi era maĭ roşie, popa o întrebă:

— Dar bine, fata mea, pentruce crezĭ că Dumnezeŭ nu poate să dea paradisul?

— Fiindcă deunăzĭ seara, zise ea, pe când eram în pădure cu un verişor pe care l'am...

— O! o! fata mea!

— ....Şi el, îndupleeându-mĕ cu vorbele şi cu mîngâerile luĭ ca şi rugăciunile luĭ ca să 'l mîngâĭ într'un chip cum îĭ făcea luĭ plăcere mare.

— Drace!

— ....'Mĭ-a zis: „Ah! scumpa mea, tu îmĭ daĭ paradisul!"

Peurmă fata zise, fără să maĭ rîdă, cu aerul cuiva care e sigur că are dreptate:

— Eĭ bine, taică! n'a fost nicĭ un rĕŭ în jocurile în care m'a invitat verişorul meŭ; cu toate astea însă nu aĭ să mĕ facĭ nicĭodată să cred că Bunul Dumnezeŭ face ast-fel de lucrurĭ!

I. S. Spartali

DIN HAREMUL LUI MĂRGĂRIT

ŞCOALELE DIN MACEDONIA

Cititoriĭ *Adevĕruluĭ* credem că sunt sătuĭ peste mĕsură de atâtea şi atâtea fapte ce le am povestit despre nelegiuirile acestuĭ falş apostol al românismuluĭ. Pentru ruşinea noastră, toate guvernele tac şi încurajază această speculă şi bănoasă şi murdară, maĭ cu seamă că Mărgărit vinde, cumpără şi iar vinde carne omenească.

D. Demetrie Cosmuleĭ, director al liceuluĭ român din Bitolia (Macedonia), a tipărit un *memoriŭ* în care sunt descrise aşa cum se află destrăbălările ce domnesc acolo, şi carĭ se fac cu baniĭ româneştĭ.

Extragem din acest memoriŭ următoarea scrisoare care dovedeşte că Mărgărit, în loc de învĕţătoare şi profesoare n'are de cât femeĭ pentru plăcerile sale bestiale:

Molovişte, 22 Octombre 1890.

Dragă Malevă, ¹)

Am primit scrisoarea, ce 'mĭ-a trimes prin chiragiul Mitra din luna luĭ Octombrie şi am vĕzut toate câte 'mĭ scriĭ. Te cred că toate adevĕrate sunt cum scriĭ. *Aĭ vĕzut dragă ce o păţirăm!* Ne-a înşelat cu vorbele luĭ şi acum de o dată a dispărut de aicĭ. De sigur că acum s'a dus la Lenca din Ianina, ca nu cum-va să rĕmână nevăzută de Lenca. Şi mie, îţĭ aducĭ aminte când ne ţinea pe amêndouĕ de mână, eŭ de o parte şi tu de cealaltă, când ne zice, ca să venim la nunta surorei mele, că o să vie şi dênsul la nuntă. Câte ne spunea atuncĭ! Ne spunea atuncĭ, că o să plece atuncĭ după Sântul Dumitru; şi acum nicĭ la nuntă n'a venit nicĭ veste nu ne-a trămis, că are de gând să plece. Dar să mi-l vază încă o dată ochiĭ şi să vază, ce am să-ĭ zic. Să vezĭ şi tu câte o să-ĭ zic. Şi-a făcut cheful cu noĭ cât a voit şi ne-a lăsat în baltă, fără nicĭ un ban. Când m'a trămis aicĭ mĭ-a spus, că să-mĭ procure toate, câte mi sunt trebuincioase, unt, brânză, cărbunĭ şi o să-mĭ dee câte o liră pe lună saŭ câte jumĕtate. Acum am avisat la Bitolia să-mĭ trămită banĭ şi Nachi 'mĭ a trămis vorbă, că baniĭ iĭ-a luat Santa, mamă mea şi acum n'am de luat alţĭ banĭ. Te rog dragă, spune Santiĭ mamiĭ mele, să se coboare la Bitolia şi să 'ĭ spună luĭ Nachi, că eŭ nu vreaŭ să ştiŭ de baniĭ ce-a luat mama mea, *acei banĭ iĭ-a dat D-nu Margarit pentru cheful luĭ ca zestre surorii mele*, ca să o mărite. Să spună luĭ Nachi, *că pentru mine D-nul Margarit n'a dat nicĭ un ban.* Să-mĭ rĕspunzĭ, dragă, ce o să zică D-nul Nachi Santeĭ. Ce să vezĭ dragă Malevă ce ni-a făcut?... Şi încă ne-a recomandat să ne păzim; numaĭ Victoriel ştie să facă totul să nu i se strice cheful, fiind-că dînsa este maĭ învĕţată şi maĭ roşie. Nu vede ce arăpoaică este? Şi acuma s'a dus şi la Lenca, ca să-ĭ facă şi eĭ cheful. Să spuĭ Santeĭ, mameĭ mele, să nu se ducă să ceară banĭ de la Doamna şi de la Mia şi să-mĭ trimeţĭ rĕspuns, ce o săţĭ zică. Halvagiuluĭ, care îţĭ aduce această scrisoare, să-ĭ daĭ câte zece parale, să nu se pearză scrisorile. Am vorbit eŭ cu el ca să-ţĭ ceară scrisoarea. Complimente mameĭ Santeĭ, etc.

A ta amică
Fanca Chirin.

1) Originalul este scris în dialectul macedone an.

Cutia cu Scrisorĭ

DOMNULUI A. V. BELDIMANŬ
Directorul ziaruluĭ „Adevĕrul"

Stimate Domnule şi Confrate

In numĕrul de ierĭ al *Adevĕruluĭ* s'a publicat un articol intitulat *Societatea Preseĭ*, prin care se spune că în sînul comitetuluĭ acesteĭ societăţĭ s'ar fi petrecênd lucrurĭ revoltătoare, făcêndu-ne pe noĭ subsemnaţiĭ vinovaţĭ de ele. Şi autorul notiţeĭ dă chiar două exemple.

Ne veţĭ permite, stimate confrate, să restabilim faptele. In acest scop să procedăm regulat.

Intîia învinovăţire ce ni se face este că noĭ n'am fi voit să dăm curs la treĭ convocărĭ pentru o adunare generală, iscălite de 20—30 membriĭ, fiind că numele nostru este amestecat în chestia rezultatuluĭ baluluĭ de la Eforie.

Neexact. Nu s'a făcut nicĭ o convocare, şi, aşa fiind, nu am avut la ce să dăm saŭ să nu dăm curs. S'apoĭ, de la noĭ, minoritatea, atârnă aceasta?

Colegiĭ noştri din comitet pot mărturisi dacă o asemenea convocare a existat şi dacă n'a domnit cea maĭ deplină înţelegere în sînul oomitetuluĭ.

Cu privire la învinuirea maliţioasă ce confratele *Argus* face în chestia rezultatuluĭ baluluĭ, i se poate respunde că socotelile sunt încheiate, că baniĭ incasaţĭ sunt de mult depuşĭ la casierie şi că D-niĭ censorĭ aŭ fost convocaţĭ pentru seara de 14 Maiŭ.

Intârzierea d'a se încheia socotelile a provenit din multe cauze pe care comitetul serbăriĭ le va face cunoscute prin-tr'un raport.

De altfel, D. Ştefănescu n'a avut nicĭ un amestic, afară de rolul de a libera chitanţe de baniĭ depuşĭ D-sale din produsul baluluĭ.

Să trecem la o a doua învinovăţire.

Ni se impută că am făcut necuviinţa d'a vota în contra propunereĭ d'a se depune o coroană pe mormêntul mareluĭ cetăţean I. Brătianu, fiind-că comitetul, în majoritate, n'a voit să ia parte la serbările jubileuluĭ, cum propusesem noĭ.

Neexact. Fără a intra în amĕnuntele discuţiuneĭ urmată în sînul comitetuluĭ, facem apel la colegiĭ noştri să spună dacă informaţiunea este întemeiată şi dacă o învinovăţire nĭ se poate aduce.

Iată cum staŭ lucrurile:

Comitetul Preseĭ a hotărît să nu ia parte la serbările jubileuluĭ, fiindcă se interpreta de uniĭ ca o manifestaţie politică. Statutele noastre ne opresc d'a face politică; prin urmare, spre a nu se produce nemulţumirĭ, poate chiar retragerea unora dintre ziariştĭ, comitetul nu putea să angajeze societatea. Aşa s'a dat votul.

Se face pe urmă o propunere ca să depunem o coroană pe mormîntul luĭ I. Brătianu. Era acĭ o manifestaţie politică? Da. Când aĭ dat un vot într'o chestiune, puteaĭ să te dezicĭ după treĭ zile? Cred că nu. Aşa am şi făcut.

Vedeţĭ dar, stimate D-le Beldimanŭ, că ceia ce nĭ se poate imputa acĭ este că am fost consecinţĭ cu noĭ înşi-ne. Noĭ, ca membriĭ în Comitetul Societăţeĭ Preseĭ, ţinênd seamă de dispoziţia expresă din statute, ştiind că în societate sunt reprezintate diferitele grupărĭ politice, n'am crezut că suntem în drept să angajăm întreaga societate.

In cât priveşte că D. Ştefănescu, casierul, a refuzat să dea baniĭ necesarĭ pentru coroană, că D-sa şi Roco s'aŭ opus a se arbora drapelul negru, că avem de gând numaĭ noĭ amêndoĭ să punem drapele tricolore de 10 Maĭ şi că avem să târăm societatea Preseĭ la serbările de 10 Maĭ,—credem de prisos a rĕspunde. In cazul acesta ar trebui să luăm o notă maĭ veselă.

Colegiĭ din comitet vor ţine de sigur d'a desminţi asemenea lucrurĭ, şi nu vor lăsa să fie insultaţĭ că noĭ douĭ i-am fi purtând de nas.

Sfârşind, vĕ rugăm, stimate Domnule Beldimanŭ, să primiţĭ asigurarea deosebitelor noastre stime şi consideraţiunĭ.

C. Ştefănescu, D. Roco.

8 (20) Aprilie 1891.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 8 Maĭ 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 20 m. sub preşedinţa D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 98 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. Colonel Roznovanu: D. Ion Brătianu a încetat din viaţă. Propun să ridicăm şedinţa în semn de doliŭ, maĭ ales că un mare numĕr din colegiĭ noştri sunt duşĭ la Florica.

Propunerea se votează cu unanimitate.

Şedinţa se ridică.

SENATUL

Şedinţa de la 8 Maĭ 1891.

Şedinţa se deschide la orele 2 şi jumĕtate sub preşedenţa D-luĭ Constantin Boerescu.

Prezenţĭ 61 D-niĭ senatorĭ.

Pe banca ministerială D. General Florescu.

Se citeşte sumarul şedinţeĭ de la 1-iŭ Maĭ şi se aprobă. Se acordă maĭ multe concedii.

Apoĭ D-l preşedinte anunţă în termenĭ dureroşĭ încetarea din viaţă a mareluĭ patriot Ion Brătianu. D-sa aminteşte că o deputaţiune de treĭ senatorĭ s'aŭ dus la Florica să reprezinte Senatul Românieĭ, cât şi iniţiativa de a se face un bust care să fie aşezat în incintă.

Dupe aceasta şedinţa se ridică în semn de doliŭ.

Ultime Informaţiĭ

Constituţionalul anunţă cu *bucurie* că studenţiĭ ieşenĭ vor veni să ia parte la jubileŭ.

Nicĭ nu discutăm această aserţiune insultătoare pentru valoroşiĭ studenţĭ din Iaşĭ.

Aşteptăm ca eĭ singurĭ să dea lingușitorilor de la gazeta junimistă desminţirea meritată.

—✱—

Ştim positiv că societatea universitară *Unirea* numĕră peste **70** de membri.

Cum dar cred ceĭ **26** de studenţĭ *funcţionarĭ*, carĭ aŭ votat pentru participarea la jubileŭ, că reprezintă majoritatea societăţeĭ *Unirea?*

Dar în fine... I-a trebuit Regeluĭ câţĭ-va studenţĭ la defilare şi i-a găsit. Să-l fie de bine şi Luĭ, să le fie de bine *şi celor 26.*

Dar oare nu crede M. Sa că 26 de slujbaşĭ sunt prea scump plătiţĭ cu casa din str. Vămeĭ şi cu 200 miĭ de leĭ?

—✱—

Azĭ a plecat la Florica cu trenurĭ speciale un numĕr de **3000** persoane pentru a asista la înmormântarea luĭ I. C. Brătianu.

—✱—

La întrunirea de Lunĭ seară a acelor *500* studenţĭ universitarĭ, D-şoarele Arbore, Proca şi Andreĭ aŭ susţinut, cu o energie demnă de toată lauda, neparticiparea studenţilor la Jubileul comunalo-poliţienesc.

Un exemplu demn de imitat pentru toate temeile române.

—✱—

Lupta pretinde că convocarea membrilor societăţeĭ preseĭ pentru ziua de 15 Maĭ, semnată *zece membri activĭ* este fantezistă şi îndeamnă pe confraţiĭ societarĭ a nu se deranja.

D-niĭ de la *Lupta* se înşeală. Convocarea în chestiune este semnată de 11 membriĭ şi originalul eĭ se află la redacţia noastră; iar cât priveşte numele semnatarilor, ele sunt tot aşa de preţioase ca ale confraţilor de la *Lupta*.

—✱—

Cu mirare am primit la tipografia noastră o invitaţie, purtând Nr. 435 din 8 Maĭ, din partea preşedintelui societăţeĭ lucrătorilor tipografĭ *Gutenberg*, prin care eram poftiţĭ ca să luăm parte cu toţĭ lucrătoriĭ la defilarea din ziua de 10 Maĭ.

Proprietarul tipografieĭ noastre a rĕspuns cum trebue aceleĭ invitaţiĭ; lucrătoriĭ însă, toţĭ membriĭ aĭ aceleĭ societăţĭ, ne roagă să întrebăm pe D. Preşedinte: în virtutea căruĭ vot D-sa ia ast-fel de mĕsurĭ?

Cum, lucrătoriĭ tipografĭ sunt salariaţiĭ primărieĭ, poliţieĭ şi Regeluĭ, orĭ aĭ D-luĭ Preşedinte?

La toate ne aşteptam, dar la transformarea lucrătoruluĭ tipograf celuĭ maĭ inteligent, în masalagiŭ, nu.

Suntem sigurĭ că lucrătoriĭ vor şti a pune la respect pe preşedintele lor, care a uitat să respecte pe aceĭ pe carĭ îĭ reprezintă.

Bucuresci. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.